

ROZPIEŚCIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz pieścić się).

fut 3 sg rozpieści się. ♦ [*praet 3 pl m pers rozpieścili się.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozpieścić.

Stać się słabym i nieodpornym wskutek nadużywania przyjemności, wydelikatnieć: Gdy fię gmin nieostrożny rozpie/ rozpieści. *KlonWor 30.*

[*rozpieścić się czym:* aż fię vzywáním chlebá y mięsa wárzonego/ także łodkiego winá w rofkofzney Ziemi vcielzyli/ y rołpieścili/ gdyż połpolicie Zołnierzom rofkofzy wádzą/ bo w nich nalepfzy Rycerze zniewieścieią. *StryjKron 30 [idem] StryjPoczqt 52.*]

[*Szereg: »ucieszyć się i rozpieścić«:* *StryjKron 30 cf rozpieścić się czym; StryjPoczqt 52.*]

Formacje współrdzenne cf PIEŚCIĆ.

Cf ROZPIESZCZONY